

MURASZOMBAT ÉS VIDÉKE

társadalmi és közgazdasági hetilap.

„Vendvidéki Magyar Közművelődési Egyesület” hivatalos közlönye.

== Megjelenik minden vasárnap. ==

Előfizetési ár:

Évesre 6 kor. fél évre 3 kor. egyes szám 20 fillér.
Külföldi feliratozások és reklámok Hirschl N. könyv-
nyomdája küldendő.

Feloldás szerkesztő:

SINKOVICH ELEK

Kiadó: A Vendvidéki Magyar Közművelődési Egyesület.

Keziratok, levelek s egyéb szerkesztőre szánt anyagok a
lap szerkesztőségébe küldendők.
Hirdetési díj: 4 hasabos petitor egyszeri hirdetésnél 20 fillér,
hosszú hirdetésnél arányosan 12 fillér.
Nyitólter petitorsa 50 fillér.

A kivándorlók védelme a külföldön.

Évek óta egy igen fontos, közgazdasági életünkre nagy befolyással bíró kérdés, a kivándorlás kérdése, ha nem is orvosolhatjuk, de legalább szabályoztatni fog a képviselőház által a közelmúlt napokban megszavazott törvénnyel.

De ez is csak hosszú idő után következik be, mert el nem képzelhető, hogy a kivándorlás Fiumén át való irányítása egyhamar lehetséges legyen.

Évekbe telik, amíg rá tudjuk kivándorlóinkat venni, esetleg kényszeríteni, hogy az Amerikába való utazásra Fiumén át kell nekik venni az utirányt, mert csak így lehetséges, hogy az állam védelemben részesítse a kivándorlókat egész rendeltetési helyükig, hogy megakadályozható legyen, miszerint leketlen emberek prédájává lehessenek.

Mert százezrekre rug az az összeg, amivel megrövidítik őket a brémai ügynökök, szállodások és pénzváltók, akik az ő tapasztalatlanságukat a saját czéljaikra kihasználják.

A magyar kivándorlónál Németországban nem ismernek jobb fejtehenet s ez az oka annak, hogy az ügynökök egész légiója jár Magyarországon, hogy fiainkat, véreinket a haza elhagyására bírják. A Mislerek, Falkok jól tudják, hol lehet még az emberek hiszékenységből vagyont szerezni, s azért szaporodnak nap-nap után Magyarországon a hiénák, akik zsákmányra lesve, a védtelen, a tudatlan magyar népet behálózzák és mindenféle ígéretekkel a kivándorlásra csábítják.

Ezek a szegény emberek felülnek az ügynökök ígéreteinek és kezükbe veszik a vándorbotot, itthagya hazát, családot s hajszolják a jó szerencsét. De megtalálják-e?

Ezerkilencszázegyben 69642 utlevéllel bíró és mintegy 18000 utlevél nélküli egyén vándorolt Amerikába. Kilencszázkettedben már az utlevéllel bírók száma 112.500-ra, az utlevél nélküliek száma pedig harmincznégyezerre rugott, összesen, tehát Magyarországot elhagyta két év alatt 234.142 lélek. Ez csak azoknak a száma, akik Oderbergen át mentek Amerikába.

Az is tudva van, hogy ezeknek 70 százaléka Brémán át megy Amerikába, míg a hiányzó 30 százalék megoszlik Hamburg, Rotterdam és Antwerpen között. Mind a négy helyen van konzulátusunk, de csak a hamburgi konzulátus az, a hol magyar hivatalnok van alkalmazva, míg a másik háromnál egy lélek sem bírja a magyar nyelvet. De míg a rotterdami konzulátusnál — hála az ottani konzul jólelkiségének — a magyar alattvalókat kellő védelemben

TÁRGY.

Vesztett boldogság.

Bánatos arccal és támolygó léptekkel haladt tovább a fiatal ember a néptelen utcákon. A kellemetlen őszi hideg levegő és a finom szitáló eső haza kergette a járókelőket. Hidas Ernő didegre rejtette szarát, csontos, kiaszott kezét felső kabátja zsebébe. Kalapja karimájából nehéz esőcseppek folytak alá barázdás arczára és összefolytak a szeméből kiömlő könnyekkel.

— Elbocsájtottak, ismét elbocsájtottak — suttogta hangtalanul.

— Elbocsátom önt! Így szólt hidegen és büszkén az Engel és Társa cég új főnöke Hidas-hoz. Öt évig szolgálta híven és kitartóan a céget, és bizonyára még ma is ott volna, ha az öreg Engel be nem hunyja örökre a szemét. Az új főnök azonban, olyan fél amerikai, elbocsájtotta a férfi alkalmazottakat és nőket helyettesítette őket, mivel azok olcsóbb munkások.

Leverten hagyta ott Ernő a kopott bőrszékét, amely íróasztala előtt állott, ahol oly sok évet töltött görnyedt munkában és ahonnan első üdvözlését küldte imádot Katójának. Az ajtónál egy szomorú pillantást vetett régi helyére és elment

Hosszu, kinos hónapok multak el azóta. Szorgalmasan kutatott új állás után. Fárdatatlanul járt egyik irodából, a másikba, de sehol se jutott eredményre. Azután elérkezett egy nap. Az volt összes szenvedéseinek előhírnöke, amikor Kató — kiadta az utját.

A leány atyja Kardos ékszerész, gúnyosan nevezte a fiatalember arczába:

— Ön azt hiszi, hogy egyetlen leányomat állás nélküli emberhez fogom feleségül adni? Kató visszaszájja önmek a szavát is, meg a jeggyűrűjét is. Tehát iparkodjék őt elfelejteni és ne álljon az utjába. Különb is a napokban egy előkelő úriemberrel elfogja magát jegyezni. Ez a csapás Ernőre nézve rettenetes volt, mert sohasem gondolt volna erre. Azt hitte, hogy ez mind megváltozik akkor, amikor egy új állást talál és egy a menyasszonya, mint annak családja újra becsülni fogják őt.

— Kardos ur — kezdte Ernő, legyen belátása, hagyjon engem szóhoz jutni. Hisz ön tudja, hogy nem a saját hibám folytán vagyok állás nélkül. Nem keresek fáradságtalan új állást? Legyen tehát elnéző. Ne rabolja el utolsó reményemet. Ne szakítson el Katótól. Dolgozni akarok.

Gúnyos arczintorítással vágott a szavába:

— Ugy lesz, ahogy mondtam! És ha ön nem

hagyja el azonnal a házamat, kenytelen lesznek erőszakhoz folyamodni.

Eszméletlenül támolygott ki Ernő a szobából, szeméi kápráltak, szédülés fogta el, úgy, hogy a falhoz kellett támaszkodnia, nehogy elesse. Könyű léptek zaj-téritették magához Ernőt és Katót látta maga előtt.

— Katóka! kiáltott rá bensőségteljes hangon, amire egy végtelen hideg, megvető tekintet volt a válasz.

— Katóka, hát neked sincs szavad hozzám? Oh Istenem, hát már te is megretsz engem?

Ekkor Kató egy félvállról odavágta neki:

— Sajnálom. Apám ezt így akarja. Valószínűleg tévedés is volt a dologban akkor, mert most már úgy érzem, hogy nem szeretem — önt. Hogyan került le akkor az utcára, azt még ma sem tudná megmondani. Csapán azt tudja hogy "akkor nem ment haza, hanem egész éjjel az utcákon kóborolt.

Eltaszítva, elhagyva, egyedül állott a világon. Szülői már évek óta pihentek a földben és egyetlen nagybátyja, ugyan csak három éve halott volt. Barátai sohasem voltak. Kató volt mindene a világon.

Napok multak el azon szerencsétlen est óta és Ernő még mindig nem tért magához teljesen.

részesítik, addig a brémai konzulátusnál a magyar alattvalók védelem helyett csak grombaságban részesülnek, ha egy vagy más ügyben igénybe akarják venni a konzulátus közbenjárását. Ismét van aztán az, hogy a Brémán átutazó kivándorlónk teljesen az ügynökök körmei közé kerülnek és ezt busásan fizetik is meg.

Brémai tartózkodásaim alkalmával tapasztaltam, miként zsarolják ki a magyar alattvalókat. A pályaudvaron már várnak az ügynökök, akik már prédára készen állva, megrohanják a kivándorlókat, viszik őket a lakásaikra, amelyet már a magyarországi ügynök — sokszor vasuti kalauz — felírt nekik. Ott elhelyeznek 5—6 embert egy szobába, ahol aztán mindaddig lakik, míg nem a hajóra kell néki szállni. Mikor a fizetésre kerül a sor átadják nekik a számlát, amelyen a lakásért egy napra 5—6, sokszor 7—8, sőt 10 márkát is számítanak. És ezek a szegény, mindenkitől elhagyott páriák kénytelenek ezt kifizetni, ha azt nem akarják, hogy még 5—6 napig kelljen nekik Brémában maradni.

Már most ha figyelembe vesszük azt, hogy minden egyes kivándorlónknak csak a Brémában való tartózkodásának lakásköltsége 25—35 márkába került, az így kifizetett összeg az elmúlt két év kivándorlóinak tehát közel 5 millió márkáját emésztette fel. Hol van még az élelem, a pénzbevitel és más aprólékos költségek összege.

És ez így megy folyton anélküli hogy ez ellen a kizsárolás ellen bárki is védte volna a magyar állampolgárokat.

Pedig ez ellen a brémai kiaknázás ellen keil valamit tenni. Ez nemzetünknek kötelessége és ez ellen lehet is védekezni. De hogy ne az üres szövegszerű maradjak, mindjárt rá-

mutatok arra, miként lehetne ezt meg is valósítani.

Egy, a kormány bizalmát is bíró magyar állampolgár, aki a viszonyokat Brémában ismeri, helyi és nyelvismerettel bír, felállít egy kivándorlási irodát, fogadja a vasuton a megérkező kivándorlókat, gondoskodik tisztességes elszállásolásukról és élelmészükről és utána járni köteles, vajjon ezért az illető vendéglős vagy szállodás nem-e számít többet, mint a menyit ő kialakított. Az indulás napján elhelyezi a kivándorlókat a hajón, miközben gondoskodik arról is, hogy a pénzváltásnál ne csapják őket, vagy nagyon sok közvetítési díjat ne számítsanak fel nekik.

Igy a kivándorlók lassan-lassan belátva azt, hogy van valaki, a ki törődik velük, gondoskodik róluk, bizalommal lesznek a magyar állam hatalma iránt s maguktól rájönnek arra, hogyha Németországban ilyen nagymérvű védelemben részesülnek, akkor fumeit ut használatánál még inkább számíthatnak erre és még kövesebb pénzükebe is fog kerülni az utazás.

De még egy fontos következménye is lenne ennek és pedig az, hogy az iroda könnyen ellenőrizhetné az ottani irodák működését és utbaigazítással szolgálhatna a magyar hatóságoknak, hogy kik azok az ügynökök, akiket az irodák Magyarországra küldenek, hogy kivándorlásra csábítsák a népet.

Az eszme egyszerű és könnyen megvalósítható. Egy kevés költséggel járna az állampénztár terhére, de minden szolgálat, minden jó dolog pénzbe kerül a mai világban, de minden kiadás, amelyet kivándorlónk védelme érdekében költünk, busásan hozza meg a kamatját. Mindenesetre ajánlom a magas kormány figyelmébe ezt a fontos kérdést, tegyék tanulmány tárgyává, járjanak utána a dol-

goknak és áldani fogja őket helye cselekedetükért száz és ezer ember.

Kározza Ödön.

Helyi, vármegyei és vegyes hírek.

— **Laky Kristóf** cs. és kir. kamarás, kuriai bíró, a szombathelyi törvényszék nagyeremű elnöke f. hó 22-én városunkba érkezett Korpády Zoltán kir. albiró kíséretében a kir. járásbírósg megvizsgálása céljából. Ömeltósága holnap utazik vissza Szombathelyre.

— **Kassay József** kir. tanácsos, szombathelyi kir. pénzügyigazgató a múlt héten több napon át városunkban időzött és megvizsgálta a kir. adóhivatal ügykezelését, a tapasztalt rend felett meglegedésű fejezte ki.

— **Dr. Bassa Ignác** miniszteri biztos f. hó 22-ike óta a mai napig járásunkban időzött és dr. Geiger Vilmos járásorvos kíséretében az egész járásban ellenőrizte a trachomások gyógykezelését. A vizsgálat összefügg a trachomások részére felállított tervezett pavillon ügyével.

— **Vogel Lajos** kir. iparfelügyelő f. hó 24-én Múraszombatban időzött és vizsgálatot teljesített Dobrai János és Fliszár József vendéglősek acéltelen telepengedélyezési ügyében.

— **Szineszté**, Bárdy Károly szintársulata péntek megerkezett és tegnap már előadását tartott. Bemutatónak színe került „A Doktor Ur” című bohózat. Ma pedig „Telen” énekes népszimuladokkal és táncokkal kerül előadásra. A szintársulat bizalommal jött hozzánk, miután tudomása van arról, hogy Múraszombatra még egy szintársulat sem panaszkodott És tényleg a mi közönségünk, eltekintve attól, hogy felhasználja a ritkán kinalkozó alkalmat a szórakozásra, erkölcsi és hazafias kötelességének is tartja a magyar színezetet pártolni. Reméljük, hogy Bárdy szintársulata sem fog panaszkodni Múraszombatra, a melynek közönsége bizonyára tőle sem vonja meg pártfogását.

— **Házasság.** Berger Béla, Berger József helybeli borkereskedő fia a mai napon tartja egybekelését Eszéken Kaiser Mórta ezredesi kereskedő Laura leányával.

— **Halálósa.** Múraszombat polgárságának egyik legöregebb tagja Fuisz Miklós f. hó 20-án 80 éves korában elhunyt. Temetése 21-én ment végre nagyszámú közönség részvétel mellett. Az elhunytban Bácz János ipartestületi elnök ipát gyászolja.

— **Vármegyei közgyűlés.** Vasvármegye törvényhatósági bizottsága holnap tartja rendes közgyűlését a melyen járásunk közönségi érdeklő több ügy kerül tárgyalás alá. A legérdekesebb azon indítvány lesz, mely szerint a vármegye feliratot intéz a képviselőházhoz rosaszalást fejezven ki az obstrukció felett.

— **A múraszombati áll.** kisdéljövóban f. évi május hó 1-től, a mezei munkába, egy nap-számba menő szülő gyermeke, illetve az otthon védelemben nem részesülő gyermekek részére, az órák reggel fél 6-tól délután 5 óráig megszakítás nélkül tart.

TAKÁTSNÉ-KAMMERMAYER IRMA
áll óvónő.

Midőn azonban kezdett gondolkodni tudni, akkor tettemesen meggyűlölte a hületet.

Az állás keresést újból kezdte, sőt még munkának is ajánlkozott gyárakban és építkezéseknél; de minden eredmény nélkül. A szükség és nélkülözés beköszöntött nála; egyes értékes tárgyai, egymás után vándoroltak a zálogháza. Daczára ennek a nyomorúság mértéke nem lett be.

Egy este reménytelenül ödöngött az utcákon, amikor egyszerre egy karcsu hölgy vonta magára figyelmét, kinek termete és az egész tartása Kátóra emlékeztette. Szemet elragadtatással csügtek az előtte libegő alakon. Mintha mágnéses erő vonta volna maga után, követte az ismeretlen alakot utcáról-utczára, míg egy házban eltűnt. Egyszerre csak a Molnár utcában találta magát, ugyanazon utcában lektak Kardoséi is. Óvatosan osont az előtte oly jól ismert nagy ház kapuja alá, ahol behúzódtott egy sarokba és várt néhány percig. Hogy miért lépett be ismét abba a házba, ahol annyi szenvedésen ment át, maga sem tudta.

Egyszerre csak egy halvány remény sugár kapta meg gondolatait: nem történhetne-e az meg, hogy Kató az övé lesz, ha egy jó állást kap?

Léptek és emberi hangok zaja zavarták meg gondolatait. Kató lépett be egy ar karján a kapu, Kardos ur pedig követte őket. Ernőt meglát-

ták és fölismerték. Kató halkán fölsikoltott, amint Ernőt észrevette, az ékszerész pedig dühös pillantással nézett rá.

Az ezután következő órák végzetessé váltak Ernőre nézve. Rendőrök elfogták őt a Városligetben egy padon, ahol először akarta az éjszakát, mint hajléktalan elöltetni — és a kapitány-ságra vitték. Másnap reggel, amikor kihallgatták, egy betöréssel gyanusították, ami az éjszaka történt Kardos ékszerésznél.

Az ékszerész tudniukl éjféltájában gyanus viláosságot észlelt az üzletben; s pillanatban azonban a betörő a nyitott ablakon át az udvaron keresztül elmenekült, anélkül, hogy valamit elemelhetett volna. A menekülő tolvajban Kardos, Ernőt vélte fölismerni, ehhez még az is járult, hogy néhány órával előbb, gyanus körülmények között látta meglapulva a kapu alatt.

Daczára annak, hogy Hidas Ernő szentül fogadta és esküdzött, hogy a betöréstől fogalma sincs, mégis gyanút ébresztett a viselkedése, kopott ruházata. A látszat is elle-e szót, tehát elítélték. Rettenetes, kínos napokat kellett átélnie. Ma végre néhány órával előbb elhagyta a fogházat. De hát most mihez fogjon? Mellére hozpattá fejét és mint egy részeg úgy haladt az utcán végig. Nincs sehol egy ház, egy kis barátságos hely a közelben,

ahol megpihenhetne. Pegig oly fáradt volt és fázott nagyon. Az első lámpaoszlophoz kellett támaszkodnia, mert már majd öszerogyott. Egyszerre csak a földön megpillant egy gyűrődött papírdarabot. Főlemeli és a lámpavilág felé tartja. Micsoda boldog érzés — egy bankjegy! Fékezhetetlen örömmel kacagott föl és becuca a szemét.

— Talán egy tíz koronás vagy talán egy százás?

Pénzl Jő Isten, hisz akkor még nem vezetett el minden. Ha csak tíz koronás lenne akkorifutna egy fejverre. De ha egy százkoronás? Akkor félre halál-gondolatok, új: a meg kell birközni az étellel.

Amint szemét fölnyitotta, ráérezett a papírosra és olvasta „vásároljanak osztályorsjegyet Hecht bankháznál.”

Fájdalmasan morzsolta össze a papírdarabot. Vad kacagás hagyta el ajkait és megtörtén elindult a Duna felé.

Egy halászgunyhó előtt egy fiatal ember hulláját húzták ki a halászok: — Kardos ékszerész komoly képpel mutatott egy névre — Hidas Ernő — az ujság napi újdonságai között. Látod ide juttott ez az ember, leányom!

Kató elolvasta és halálsápadt arcából két könyecsepp folyt le csendesen, amint atyjának visszaadta az ujságot.

— **Köszönet.** Mindazon tisztelt jó barátaink és ismerőseinknek, kik edes atyánk f. hó 21-én végbelment temetésén részt vettek s ez által nagy fájdalomainkat enyhíteni szívesek voltak, fogadják ez utó is köszönetünk nyilvánítását.

Muraszombat, 1903. Április hó 24-én.

Fruis Miklós örökösei.

— **A sorozás ismételt elhalasztása.** Az országgyűlési függetlenségi párt obstrukciója miatt a honvédelmi miniszter immár harmadszor halasztja el az ideai sorozást. Az erre vonatkozó rendelet szerint a fősorozás június 2-ától június 25-ig terjedő időzár alatt lenne végrehajtandó.

— **Nyugdíjazott 48-as honvéd.** A m. kir. miniszterelnök Bozsek Péter halmosfői lakos közönvének évi 72 korona nyugdíj folyósított.

— **Határigazítás.** A Kis-Bárcóköz és Korong magyarországi, valamint a Wautacheu és Wolfadorf ausztriai községek között levő határpontok a két kormány műszaki közvelei által újabb megvizsgáláshoz és utánméréndő lévén, e művelet május hó folyamán fog végeztni. A belügyminiszter felhívta a vármegye alispánját a vizsgálatához az államépítészeti hivatal egy közvegének kiküldése iránt.

— **Sörtéskivételi tilalom.** A vármegye alispánja a földművelésügyi miniszter felhívására értesítette a szolgabírói hivatalt és ezek útján a községeket, hogy az osztrák belügyminiszter a muraszombati járásból sertesorbáncz fennállása miatt a sertesorbáncz Ausztriába való kivételét eltiltotta.

— **A külföldi helységeknek.** Wlassics Gyula vallás- és közoktatásügyi miniszter a magyar helyesírás tárgyában tudvalevőleg rendeltet bocsájtott ki, melyben a külföldi helységeknek kúrasa tekintetében akként intézkedett, hogy a külföldi helységeknek szintén magyarosan kell kiírni. Így például Lipcse, Boroszló, Béca, Velence stb. A Magyar Földrajzi Társaság azonban ezt az intézkedést a maga részéről nem helyesli. Mert a földrajzi tudományban legújabb nemzetközi megállapodás jött létre, mely szerint a földrajzi tudomány könyvekben és a földabroszokon mindig az illető ország által hatóságilag elfogadott helységneveket kell használni. Ennek megfelelőleg a németországi legújabb földrajzi munkákban és földabroszokon már tisztán a magyar kormány által megállapított helységnevek szerepelnek. Így például Hermannstadt helyett egyedül Nagyszében, Stuhlweissenburg helyett Székesszék stb. Csak az osztrák kiadványokban ragaszkodnak még ma is a magyar városok előbbi idegen neveihez. Sőt néhol „Ofen-Pestet” is írnak. Földrajzi Társaság legutóbbi választmányi ülésén elhatározták, hogy küldöttséget menesztessenek Wlassics Gyula vallás- és közoktatásügyi miniszterhez és őt felkérjék, hogy emellett helyesírási rendeletet a földrajzi tudományban elfogadott nemzetközi megállapodáshoz képest módosítsa. A Földrajzi Társaság képviselőiben Lóczy Lajos dr. egyetemi tanár és Havas Rezső dr. földrajzi író az országsház miniszteri szobájában tisztelt Wlassics Gyula vallás- és közoktatásügyi miniszternél, ki igen szívesen fogadta a Földrajzi Társaság küldöttét, kikkel tovább felőrlánál tanácskozott és végül megígérte, hogy pórtrendeletet fog kibocsájtani a Földrajzi Társaság kérelmének teljesítése tárgyában.

Ujév utáni szerdán, az újságok újra hirt adtak egy betörésről, amely a Molnár utcában levő Kardos-féle ékszer üzletben történt. A betörőt elemezték az ékszerész egy elbocsájtott segédje személyében. Az elfogott tolvajban megállapították ugyanazt a személyt, aki néhány hónap előtt ugyancsak betörést kitértett meg a Kardos-féle üzletben, s mely tettéért egy ártatlan embernek kellett szenvednie.

Kató csöndesen fölnyitotta ékszerdobozát és a sok drágaság közül egy emailleltűt vett a kezébe. Az igaz gyöngyökkel körülvett foglalat egy barna füstös fiatalember képét mutatta. Kató könnyei záporban omlottak a képre . . .

Lenne az udvaron egy kintorna egy közimert német dalt nyekergette — a vesztett boldogságról

BEKÁSSY JENŐ.

— **Jó tanács.** Mindazoknak, kik pázaitot akarnak létesíteni, ajánljuk, hogy szeressék be Mauthner Ödön és. és kir. udvari magiskereskedésből Budapesten a „Sétateri” vagy a „Margitszigeti” fűmágyverőket. Ezeket már 29 éve szállítja Mauthner Budapest és a Margitsziget ol. bámulatremelő és gyönyörű sétateri részére.

Közgazdaság.

Kecskeméti por és kénmáj.

Tapasztalatainkat közrebocsátván, nemcsak másoknak teszünk szolgálatot, hanem magunknak is használunk. Mert lehet az én tapasztalatom téves vagy hiányos; azt mások olvassván, más tapasztalatokat tevé, mintegy felhiva érzik magukat arra, hogy a saját — talán ellenkező, talán alaposabb — tapasztalataikat közöljék; ezen közleményekből tanuljuk meg aztán mi a jobb, mi a helyesebb.

En az ovidium — lisztharmit ellen már három éven át kénmájai permetezék és azon tapasztalatot tettem, hogy akkor, amikor már a lisztharmit erősen megtámadta tökéimet, amikor a szőlőfűrtök, a szemek egészen omlasztrétek voltak, a bepermetezés után 4—5 ód napra teljesen megtisztultak. Tavaly már a virágzás előtt permeteztem; majd júliusban ismételtém, s így az ovidiummal nem lett semmi bajom.

A kénmájjal való permetezés nagyon kényelmes. A kénmáj a vízben igen könnyen oldódik. Ugyanazon permetezővel lehet permetezni, amely egy a peronospora ellen permetezünk. A szaga a szőlőn egyáltalán meg nem érzik. Mégis különös, hogy az Aschenbrand-féle kénpor, szinte azt mondanám, jobb meggyőződés ellenére, majdnem egy erőszakoltatik rá a közönségre. Pedig a kénporral való beporzás nemcsak hogy piszkos munka, de még a munkára is veszedelmes, mert a szemére fúván a szél a port, az gyuladást okoz. És még hozzá oly kellemetlen záptojás szagot visz a borba, hogy az szinte íhatatlan.

De még az is hozzá, hogy külön gépet, fújtatót kell hozzá beszerezni és a por is drágább. Kénmájoldat a rovarok irtására is, Thanaton helyett, jó szolgálatot tesz.

Kénmájjal a szőlő vagy gyümölcsfák virágzása előtt és a peronospora elleni permetezés előtt egy héttel kell permetezni. Elég belőle 100 liter vizre egy kilogramm.

Ha pedig az ovidium már mutatkoznék a szőlőn akkor 1½ kilogramm. Egy kg. ára 64 fillér.

A szőlő peronospora betegségére ellen szintén már három éven át a kecskeméti port használom. Erre nézve is mindazon dicséretet mondhatom, amit a kénmájra mondtam. Ugyanis a kecskeméti porból kell az első permetezéshez, ami mindenesetre a virágzás előtt történjék, egy csomag — 600 gr. és mintegy ¼ kg. méz. A második permetezéshez kell 1½ csomag kecskeméti por és ¼ kg. méz; ennek az ideje júniusban, a virágzás után van. A harmadik permetezéshez kell 2 csomag kecskeméti por és ¼ kg. méz, amelyet júliusban a szőlő érése előtt végezzünk.

A kecskeméti por nagyon könnyen oldódik a vízben. Beelőtvén, néhány percnyi keverés után halványzöld lesz a víz. Ekkor beletessük apródkontit a meszet, mindaddig, míg a folyadék sötétkék színű lesz és megérik rajta az ammoniak szag. A meszet tanácsos előre megolítani és úgy önteni — a már a kecskeméti porral telítet — víz közé. De csak addig kell önteni, míg az oldat sötétkék színű lesz és az ammoniak szag egy kicsit megérik, mert ha több meszet keverünk közé, a szaga ugyan erősebb lenne, de az oldat hatása mind jobban gyengülne.

A kecskeméti por 600 grammos csomagjának ára 48 fillér. Előnye tehát, hogy cselebb, könnyebb és tisztább vele a munka; kevesebb méz is kell hozzá, minek folytán az oldat mindig big marad és nem rongja a gépet, mert nem töm be annak szelapait és szórókészülékeit.

Mind a kénmáj, mind a kecskeméti por gyártója: Mayerfi Zoltán gyáros, Kecskeméten.

Mind a kénmájnak, mind a kecskeméti pornak előnyeit a „Szőlészeti és Borászati Lap” már évek óta hirdeti és mégis nagyon sokan vannak, akik a jó tanácsot be nem veszik.

Igaz, hogy ugyanon sokan a „Szőlészeti és Borászati Lap”-ról tudomást sem vesznek; pedig bizony annak minden egyes példánya kincset ér. Minden cikke tudományon alapon és gyakorlati tapasztalaton épül. Az alapot rakja le, hogy a jó és szilárd alapon biztosan építsen tovább. Mig ellenben a „Borászati Lapok” mindig az emeleten jár; mindig a közgazdasági politikát felel, rajzolja, amiből a gyakorlati szövegek vajmi keveset épülnek.

Mi, a „Szőlészeti és Borászati Lap” olvasói minden kétylünkre megtaláljuk a kellő utbaigazítást. Nem szorult ugyan a „Szőlészeti és Borászati Lap” az én magasztalásomra, mert utat tört

az már magának a saját ténykedése által is. Mégis felhivom szőlőtársaimnak figyelmét; ám próbáljak meg csak egy fél éven át e lap olvasását, értes a hitem, hogy azt többé el nem hagyják, mert abban értes támaszokat fogják találni. A „Szőlészeti és Borászati Lap” előfizetési ára félévére 4 kor. Megrendelhetők Kecskeméten, a „Szőlészeti és Borászati Lap” kiadóhivatalában.

Szegvárd

DÖMÖTOR LÁSZLÓ,
ügyvéd, szőlőbirtokos.

1902 B 772

11.

Idézés.

Közbiztonság elleni kihágással terhelt Szegeri Mihály perestől okos a B. P. 47. §-ban meghatározott következmények terhe mellett felhívatik, hogy jelen idézés utolsó közzétételétől számított egy hónap alatt alulirt kir. járásbírósnágnál kihallgatása végett jelentkezéék, vagy tartozkodó helyét jelentse be.

Muraszombat, a kir. járásbírósnágnál 1903. ápril 19-én.

Saáry József,
kir. járásbíró.

Dr. Dreiszker vizgyógyintézet

KOSZEGEN, Vas megye, vasuti állomás.

Március 1-től nyitva.

RENDSZER.

Priesnitz és Kneipp.

Legjobb gyógyeremdek!

Gondos orvosi felügyelet!

Igen jutányos ár!

Prospektus ingyen és bérmentve!

6-10

A párisi világkiállításon „Grand Prix” a legnagyobb kitértetés.

Ajánlja a magyar kir. államvasutak gégyárában készült 4, 6, 8, 10 és 12 literre készlettel, 14, 16 és 20 literre Compound-10 Komobilitat és végre

„MILLENIUM”

legújabb szerkezetű fűkaszáló, marok-rakó- és kévkötő-aratógépet, továbbá

szociálbontó és kefével ellátott ekéit és egyéb mezőgazdasági eszközeit.

Kiszárlagos képviselőik: Melis és Pinter, Szombathely.

A magyar királyi államvasutak

Budapest, V. ker., Váczi-körút 32. szám.

gégyárában készült 4, 6, 8, 10 és 12 literre készlettel, 14, 16 és 20 literre Compound-10 Komobilitat és végre

4-10

